

[ 359 ] جز با اعتماد به ارزشمندی آن دراز نمی کرد، از وقایع روزگار شکایت نکرده و خشمگین و ملول نمی گردید، اکثر ایام ساکت بود، و چون لب به سخن می گشود بر گویندگان غالب می گردید. انسانی ضعیف و ناتوان شمرده می شد، و چون زمان کوشش فرامی رسید همانند شیر زیان می گردید، آنگاه که در جمع دانشمندان قرار می گرفت حرص او در شنیدن از گفتن بیشتر بود، مغلوب کلام و سخن می گشت، اما مغلوب سکوت نمی گردید. و در مورد آنچه انجام نمی داد سخنی نمی گفت، در مقابل آنچه نمی گفت را انجام می داد، اگر دو امر بر او عرضه می شد که نمی دانست کدامیک مورد خشنودی خداست، آنچه بر هوای نفس خود نزدیک بود را یافته و ترک می کرد، کسی را برامری که مورد اعتذار واقع می گردد ملامت نمی کرد. (27) سخن آن حضرت در توشه گرفتن برای روز قیامت ای پسر آدم تو از زمانی که از مادر زاده شدی همواره در حال نابودی عمرت می باشی، از آنچه در دست داری برای آینده ات توشه گیر، مؤمن توشه گرفته، و کافر بهره مند می گردد.

---